

அமினோ ஹைட்ராக்சி ப்ரொப்பானிக் ஆசிட் என்றாலும் நமக்குப் புரியாது.

$HO_2CCH(NH_2)CH_2OH$ என்று கெமிக்கல் ஃபார்முலாவாகப் போட்டாலும் புரியாது. அட, சேரீன் என்று சுருக்கமாக, செல்லமாகக் கூப்பிட்டால் மட்டும் புரிந்துவிடப் போகிறதா என்ன?

விஷ வாயு. போதும். விலங்குப் புரதத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் இருபது வகையான அமினோ அமிலங்களில் இது ஒன்று. திரவ நிலையிலும் வைக்கலாம். வாயு நிலையிலும் வைக்கலாம். எப்படி வைத்தாலும், எப்படிப் பயன்படுத்தினாலும் ஆபத்துதான் என்பதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்தும் கிடையாது.

ஆந்த்ராக்ஸ். இதை அடிக்கடி கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். உயிரியல் ஆயுதம் என்று பக்கத்தில் பிராக்கெட்டில் போடுவார்கள். ஆனால் என்னது இது? பாக்ஹியாவா? வைரஸா? அம்பாவா? ஆக்டோபஸா?

உயிரியல் ஆயுதங்கள் பலவகைப்படும். தேவைக்கேற்ப, வசதிக்கேற்ப, தயாரிப்பவர்களின் புத்திசாலித்தனத்துக்கேற்ப அவை அமையும். ரொம்ப முக்கியம், இவற்றைத் தயாரிக்கப் பொறுமை அவசியம். மிக மிக அவசியம். ஒரு பாக்ஹியா, அல்லது வைரஸை ஆய்வுச் சாலையில் வைத்து, பெற்ற குழந்தை மாதிரி அதனை வளர்த்து, பல்கிப் பெருகச் செய்து, வீரியம் ஏற்றி, பாதுகாப்பாகக் குழல்களில் அடைத்து வைப்பதென்பது லேசப்பட்ட காரியமில்லை.

முதலில் என்ன பாக்ஹியா / வைரஸ் என்று தேர்ந்தெடுத்து, அதனை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அதன்பிறகு, அதன் தன்மைகளை அறிந்து, எப்படிப் பெருகச் செய்வது என்று ஆய்வு செய்து, அப்படியே பெருக்க வேண்டும். இடையில் சில இறந்துபோகலாம். அழுகிப் போகலாம். வீணாகலாம். அவற்றைக் கவனமாகக் கண்டுபிடித்து, அடுத்ததை பாதிக்காமல் அகற்ற வேண்டும். இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் மைக்ராஸ்கோப்பிலேயே கண்ணை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நன்கு தயாராகி, பீம் புஷ்டியுடன் அது 'சாப்பிட எதனா குடு' என்று கேட்கிற தருணத்தில், பத்திரமாக எடுத்து உரிய குழல்களில் அடைக்க வேண்டும்.

நான்கு வரியில் இப்படிச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால், செய்து முடிப்பது லேசப்பட்ட காரியமில்லை. கொஞ்சம் அசந்து மறந்து தூங்கிவிட்டாலும், வளர்த்த அப்பன் என்று பாராமல் விஞ்ஞானிகளையே கொன்றுவிடும். அப்படி இறந்தவர்களும் உண்டு.

ஷோகோ அசஹாரா, தனது ஆய்வகங்களில் தயாரித்த வேதி உயிரியல் ஆயுதங்களில் மேற்சொன்ன சேரீன், மற்றும் ஆந்த்ராக்ஸ் இரண்டும் மிக முக்கியமானவை. மிக நிறைய அளவில் இவை தயாரிக்கப்பட்டன. இவை தவிரவும், வேறு பல ரசாயன ஆயுதங்கள் அங்கே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. பத்தாத குறைக்கு எதற்கும் இருக்கட்டும் என்று ரஷ்யாவிடமிருந்து வாங்கிக்

மைக்ரோஸ்கோப்பில் தெரியும் ஆந்த்ராக்ஸ் கிருமிகள்...

குவித்துவைத்திருந்த ரெகுலர் ஆயுதங்களும் காயலான் கடை தகரக் குப்பை மாதிரி குவிந்து கிடக்கின்றன. இதற்குமேல் என்ன? ஆரம்பித்துவிடலாம் என்று தோன்றியது ஷோகோவுக்கு.

ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து, தனது படையினரை அழைத்து ஒன்பது இடங்களை முதல் கட்டமாகத் தாக்குவதற்கு உத்தரவு கொடுத்தார். அவற்றில் முக்கியமானவை முன்பே சொன்னதுபோல, இரண்டு அமெரிக்க இலக்குகள். யோகோசுகா மற்றும் யோகஹாமா துறைமுகங்களில் இருந்த அமெரிக்கக் கப்பற்படை கப்பல்கள். மூன்றாவது, அதிமுக்கியமான ஜப்பானிய மன்னரின் அரண்மனை.

நான்காவது, நாடாளுமன்றக் கட்டடம்.

ஏப்ரல் 1990-ல் அது ஆரம்பித்தது. மூன்று டிரக் வாகனங்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு வாகனத்திலும் குறைந்தது ஐம்பது அடிப்பொடிகள். தவிரவும், ஒவ்வொருவர் கையிலும் அதிபயங்கர உயிரியல் ஆயுதங்கள். போட்டுலினம் டோக்ஸின் (Botulinum toxin) என்கிற ஸ்பிரேதான் பிரதானம். கொசு மருந்து அடிப்பது மாதிரி அடித்துக்கொண்டே போய்விட்டால் போதும். சிக்கிய அத்தனை டேபருக்கும் சிவலோகப் பிராப்தி ரஸ்து.

இரண்டு டிரக்குகள் டோக்கியோ நகரின் முக்கிய வீதிகள் வழியே சென்றன. மூன்றாவது டிரக், அமெரிக்கக் கடற்படைத் தளத்தைக் குறிவைத்துச் சென்றது. ஒரு மணிநேரம் சுற்றி திட்டமிட்ட இலக்குகளில் ஸ்பிரே அடித்துவிட்டுத் திரும்பியும் விட்டார்கள்.

ஆனால், எங்கே என்ன கோளாறு? டோக்கியோ நகரத்தில் ஒரு கரப்பான் பூச்சியைக் கூட அந்த ஸ்பிரே கொல்லவில்லையே?

வெலவெலத்துப் போய்விட்டார் ஷோகோ. 'என்ன ஆயிற்று, என்ன ஆயிற்று?' என்று தன் விஞ்ஞானிகளைப் பிடித்து உலுக்கி எடுத்துவிட்டார்.

துரதிருஷ்டவசமாக அல்லது அதிர்ஷ்டவசமாக அந்த முறை, குழாயில் அடைப்பதற்குச் சற்றுமுன் அத்தனை உயிரிகளும் இறந்துவிட்டிருந்தன என்பதுதான் காரணம்! விஞ்ஞானிகள் சதி ஏதும் செய்யவில்லை. கொஞ்சம் அசந்துவிட்டார்கள், அவ்வளவுதான்.

பெரிய கலாட்டா ஆகும், யுத்தத்தின் தோற்றுவாயாக இருக்கும், ராணுவம் ஆசிரமத்துக்கு வந்தால் முதல் கட்ட, இரண்டாம் கட்ட, மூன்றாம் கட்டத் தாக்குதல் வியூகங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் ப்ளான் போட்டுக்கொடுத்து, ஆங்காங்கே குண்டர்களையும் ஆயுதங்களுடன் நிறுத்தி, பக்கா ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டுக் காத்திருந்த ஷோகோ, வெறுத்துப் போனார். கோபத்தில் அந்தத் தக்காளி தையா தக்காவென்று குதித்தது.

'ஓம் சாந்தி. ஓம் சாந்தி. ஓம் சாந்தி. ஒருமுறை தோற்றால் என்ன? இன்னொரு முயற்சியில் சம்ஹார காண்டத்தை அரங்கேற்றிவிட்டால் போயிற்று' என்று நம்பிக்கை சொன்னார்கள் விஞ்ஞானிகள். ஷோகோவுக்குத் திருப்தியில்லை. தனது ஆய்வுக்கூடத்துச் சரக்குகள் அதிசுத்தமாக இருந்தாலொழிய, அடுத்த தாக்குதலைத் தொடங்குவதில்லை என்று முடிவு செய்தார்.

உடனடியாக ரஷ்யாவிலிருந்து இன்னொரு செட் மூத்த விஞ்ஞானிகள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். அங்கே அவர்கள் என்ன சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்களோ, அதுமாதிரி பத்து மடங்கு சம்பளம் பேசப்பட்டது. கேட்ட வசதிகளெல்லாம் செய்துகொடுக்கப்பட்டது. எத்தனை காலமானாலும் சரி. வெளியே வரும் சரக்கு படு வீரியமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை மட்டும் நிபந்தனையாக விதித்தார்கள்.

அது ஆச்சு ஒரு மூன்று வருடகாலம். ஷோகோவின் அடுத்த தாக்குதல் ஜூலை 1993-ல் அரங்கேற்றப்பட்டது. ஆனால், அதுவும் கோவிந்தா. இம்முறை ஆந்த்ராக்ஸ் உபயோகித்தார்கள். அதே ஸ்பிரே மெத்தட் தான். ஆனால், இம்முறையும் பாதிப்பு ஏதும் ஏற்படவில்லை.

அவர்களுக்குப் புரியவேயில்லை. என்ன தப்பு, எங்கே தப்பு என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இத்தனைக்கும் ஸ்பிரேவை வெளியே அனுப்புவதற்கு முன்னால், ஒருமுறை நன்றாகப் பரிசோதித்துவிட்டுத்தான் அனுப்பியிருந்தார்கள். ஆயினும், எவ்விதமான கெட்ட விளைவுகளையும் அந்த நல்ல ஆந்த்ராக்ஸ் உண்டாக்கவில்லை.

வெறியும் கோபமும் தலைக்கேறின. செய்திருக்கும் செலவுக்குக் கணக்கே இல்லை. ஆனால், எந்தப் பாதிப்பையும் உண்டாக்காத உயிரியல் ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டு பஜனையா பண்ணமுடியும்?

இறுதி முயற்சியாக, ஓம் ஆசிரமத்தின் மெயின் கட்டடத்தின் மொட்டை மாடியில் ஒரு பெரிய கூண்டை நிறுவினார்கள். அந்தக் கூண்டுக்குள் ஆந்த்ராக்ஸ் பீப்பாய் ஒன்று அடைக்கப்பட்டது. ஒரு ஜெனரேட்டரைக் கொண்டு வந்து அதனுடன் பொருத்தினார்கள். ஸ்விட்சைத் தட்டியதும் பீப்பாயிலிருந்து ஆந்த்ராக்ஸ் கிருமிகள் பறந்து காற்றில் கலக்கத் தொடங்கின.

என்ன ஆகிறது பார்க்கலாம் என்று காத்திருந்தார்கள். சிறு பறவைகள் சில இறந்து விழுந்ததைக் கண்டார்கள். ஆனால், மக்களுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் இல்லை. ஒரு குப்பைத்தொட்டி ஓரத்தில் படுத்திருந்த நாய் ஒன்றும் இறந்திருந்தது. ஒரு மாடு இறந்திருந்தது. மற்றபடி பெரிய பாதிப்பு இல்லை.

ஆக, கிருமிக்கு வீரியமில்லை! போட்ட போஷாக்கு போதவில்லையா அல்லது கொல்லும் தரத்திலான கிருமிகளை உற்பத்தி செய்யத் தன் விஞ்ஞானிகளுக்குத் தெரியவில்லையா? ஷோகோ மாமா தாடியைத் தடவிக் கொண்டு யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, கார்ப்பரேஷன்காரர்கள் ஆசிரமத்துக்கு உள்ளே வந்தார்கள்.

'மொட்டமாடி என்னாத்தய்யா ஊதி வுட்டிங்க? ரோட்ல காக்காயெல்லாம் செத்துக்கெடக்குது? அக்கம் பக்கத்து சனங்க ஒரே கப்படிக்குதுன்னு கம்பளைண்ட் பண்ணாங்க!'

உண்மையில் ஆந்த்ராக்ஸின் வாசனை என்பது மனித சதை எரிவது போன்ற வாசனையைக் கொண்டது. கொஞ்சம் நாகரிகமற்ற மொழியில் சொல்லுவதென்றால், பொணவாடை.

ஷோகோவின் பக்தர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவதென்று தெரியவில்லை. நேரே அவர்களைத் தம் குருஜியிடமே அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். ஷோகோ கார்ப்பரேஷன்காரர்களை ஓர் அற்பப் பதர்ப்போலப் பார்த்தார். 'என்ன வேண்டும்?' என்று கண்ணால் கேட்டார்.

'ஐயா உங்க மொட்டமாடிலேருந்து ஒருமாதிரி கப்படிக்குதுன்னு.'

'அபசாரம், அபசாரம். அது நாற்றமல்ல மானிடனே. நறுமணம். சோயா எண்ணெயையும் பரஃப்யூமையும் கலந்து ஸ்பிரே செய்தோம். ஆசிரமத்தில் பூச்சித் தொந்தரவு அதிகமாகிவிட்டது. கார்ப்பரேஷனில் புகார் கொடுத்தால் ஒருத்தரும் வருகிறமாதிரி இல்லை. இங்கு ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரே இம்சை. எதோ என்னாலானது, பூச்சிகளைத் தாற்காலிகமாக ஒழிப்பதற்காக...'

மாபெரும் மகான் அல்லவா? கார்ப்பரேஷன்காரர்கள் மேற்கொண்டு ஏதும் பேசாமல் வெளியே போய்விட்டார்கள். அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது ஒன்றுதான். சோயா எண்ணெயையும் பாடி

ஸ்பிரேவையும் கலந்தால் பிணவாடை அடிக்கும்.

ஷோகோ தன் விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தளபதிகளைக் கூப்பிட்டு உட்காரவைத்து ஒரு மீட்டிங் போட்டார். 'வேண்டாம். இனிமேல் உயிரி ஆயுதம் பயன்படுத்தி வீணாய்ப் போகவேண்டாம். பேசாமல் ரசாயனங்களுக்கு மாறிவிடலாம். கண்ணெதிரே பலன். உயிரியல் ஆயுதம் அளவுக்குக் கிடும் நாசம் விளைவிக்காதோ என்கிற சந்தேகத்தில்தான் ரசாயனங்களைக் கொஞ்சம் இரண்டாம்பட்சமாக வைத்திருந்தோம். இனி மாற்றிக் கொள்வோம்.'

ரசாயனமே சரணம்.

ஜூன் 1994-ல் அது நடந்தது. டோக்கியோவிலிருந்து தொண்ணூறு கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருந்த மட்சமோடோ என்கிற குன்றுப்பகுதி ரிசார்ட் ஒன்றிலிருந்து கீழே பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு, அந்தக் காட்சி மிகவும் வியப்பாக இருந்தது.

பூமி முழுதும் ஒருவித பனிப்படலம் சூழ்ந்துவிட்டது போல. எதுவுமே கண்ணுக்குத் தெரியாத மாதிரி. பனியா? புகையா? நெருப்பா? கடல் நீர் பூமிக்கு வந்துவிட்டதா? அதுவும் இத்தனை வெண்மையாகவா இருக்கும்? ஏதாவது நதியில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதா?

ஆனால், தண்ணீர் இப்படி வெளேரென்று ஒரு போர்வை போர்த்தியது போலிருக்காதே?

ஒன்றும் புரியவில்லை. அந்தப் படலம் சூழ்ந்த சில நிமிடங்களில் பல்வேறு பகுதிகளில் மக்கள் இருமத் தொடங்கினார்கள். பலபேர் குடம் குடமாக வாந்தி எடுத்தார்கள். 'கண் எரிகிறது. எரிகிறது' என்று கதறிக் கொண்டு கிணற்றில் குதித்தார்கள். வயதானவர்கள், திடீரென்று மூச்சுவிட முடியாமல் இருப்பதாகச் சொல்லி, அவசர அவசரமாக ஆம்புலன்ஸ்களுக்கு போன் செய்தார்கள்.

என்ன நடந்தது, நடக்கிறது என்றே யாருக்கும் புரியவில்லை. மருத்துவமனைகள் நிரம்பியவண்ணம் இருந்தன. மறுநாள் பொழுது விடிந்தபோது, ஏழு பேர் இறந்திருந்தார்கள். இருநூற்றைம்பது பேர் இறந்துகொண்டிருந்தார்கள்.